

Umowa poręczenia spłaty pożyczki

Informacje ogólne

Poręczenie

Poręczenie to umowa, przez którą poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie, na wypadek gdyby nie wykonał go dłużnik. Można poręczyć tylko za zobowiązanie ważne.

ZAPAMIĘTAJ

Umowa poręczenia pod rygorem nieważności powinna zostać zawarta na piśmie i tylko w takiej formie jest ważna.

Strony umowy

Stronami umowy poręczenia są: poręczyciel i wierzyciel, który zawarł umowę pożyczki z dłużnikiem. Natomiast dłużnik nie jest stroną umowy poręczenia. Stronami umowy poręczenia mogą być wszelkie podmioty prawa cywilnego (np. banki).

Po każdej stronie umowy poręczenia może wystąpić jedna lub więcej osób działających wspólnie albo osobno.

Przedmiot umowy

Przedmiotem poręczenia może być każde zobowiązanie dłużnika bez względu na jego źródło (np. umowa, jednostronna czynność prawna) oraz bez względu na to, czy jest to zobowiązanie pieniężne czy niepieniężne. Można poręczyć za całe zobowiązanie albo za jego część, a nawet

w umowie ograniczyć odpowiedzialność poręczyciela tylko do pewnej określonej wielkości. Przedmiotem poręczenia może być dług, który już jest wymagalny (który już należy spłacić) bądź jeszcze nie jest wymagalny, a nawet zobowiązanie podjęte pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu.

ZAPAMIĘTAJ

Dłużnik nie musi wyrazić zgody na zawarcie umowy poręczenia, nie musi nawet wiedzieć o zawarciu takiej umowy. Umowa poręczenia może zostać zawarta nawet wbrew jego woli.

Jak napisać umowę

Krok 1

OKREŚLENIE STRON. W umowie poręczenia należy podać dokładne dane dotyczące stron umowy. Jeśli stroną umowy jest osoba fizyczna, to wówczas podaje się jej: imię, nazwisko, adres, numer i serię dowodu osobistego.

Krok 2

PRZEDMIOT PORĘCZENIA. Umowa poręczenia nie musi zawierać słowa „poręczam” lub podobnego, wystarczy, że jest sformułowana w taki sposób, że wynika z niej, iż poręczyciel zobowiązuje się w stosunku do wierzyciela wykonać zobowiązanie, wówczas gdy dłużnik go nie wykona. Należy dokładnie określić przedmiot umowy. Może nim być każde zobowiązanie dłużnika bez względu na jego źródło, całe zobowiązanie albo jego część, a nawet dług jeszcze niewymagalny. Można też poręczyć za konkretny dług przyszły i z góry przy tym określić wysokość poręczenia.

PULAPKI

Bezterminowe poręczenie za dług przyszły może zostać w każdym czasie odwołane, np. Kowalski poręcza pożyczkę, którą zaciągnie Nowak dopiero za miesiąc, w określonej wysokości. Zanim Nowak zaciągnie pożyczkę, Kowalski może poręczenie odwołać. Nieskuteczne jest poręczenie za wszystkie długi przyszłe, czyli takie, które zaciągnie dłużnik w nieokreślonej dokładnie przyszłości i o nieokreślonej konkretnie wartości.

Krok 3

TERMIN. Należy określić termin, w którym wymagalne staje się poręczenie. Jest to najczęściej ten sam termin, w którym staje się wymagalny dług główny. Strony mogą jednak w umowie postanowić inaczej co do określenia tego terminu.

Krok 4

INNE WAŻNE POSTANOWIENIA. W umowie można zawrzeć: zobowiązanie wierzyciela do zawiadomienia poręczyciela o zwłoce w zwrocie pożyczki przez dłużnika, określenie innego terminu niż natychmiastowy, w którym poręczyciel zobowiązuje się zapłacić dług.

Krok 5

PODPISY. Każda ze stron umowy poręczenia powinna otrzymać przynajmniej jeden egzemplarz własnoręcznie podpisany przez obie strony.

PODSTAWA PRAWNA:

- **Art. 876–882 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 z późn.zm.).**

Małgorzata Piasecka-Sobkiewicz